

GOIGS DE Na. Sa. DE LES SOGUES DE BELLVÍS.

A tot cor que et prega i canta,
i amb l'amor teu s'hi encanta:
serà l'flor del paradís...
Oh Maria, Verge Santa
de Les Sogues, de Bellvís,

Joan Amorós sortia
de Sidamunt enfeinat;
i a Balaguer fent sa via
per moldre al molí son blat:
Pel camí canta i recanta
com verduem refiladís...

Quan el sac de la farina
de la mola al seu darrunt,
caminaris que camina,
ormant-se'n a Sidamunt,
suspira, mentre adelanta,
com si algú mal presentís...

Si l'flor un sol de festa
quan de Balaguer ha marxat,
la més horrible tempesta
prop de Bellvís ha esclatat.
De trous, llamps i d'aigua tanta
com si el cel es mig partís...

I la mola de sopada
fugint del camí, en un toll
quedava emparançada
i amb l'aigua fina ran del coll;
demenzures que s'agregaria
la pluja, sense desdir...

Amorós també s'hi ofegà
d'esglai que li'n sobrevé,
a la Santa Verge prega
en un ver rapot de fe,
endreqant-li una complanta
demandant que el protegi...

De pageseta vestida
que duita un nen de la mà,
la Verge Santa Maria,
a Amorós es presentà,
i amb sa dolça veu aimanta
va donar-li aquest avís...

"Entra al toll, talla les sogues,
treu la carga d'un plegat;
que al bell purt, sens que te'n mogues,
carga i mola hauràs salvat;
perquè Déu, que el mal crebanta,
merèu et fa de son permís..."

Ja la soga n'és tallada
i en tres trossos ha caigut.
Si la mola fou salvada,
també el sac estava eixut,
i la Verge Sacrosanta
desponcellava un sonríu...

De la soga a trossos feta
-fe, esperança i caritat,
tots els tres la pageseta
d'un sol bes els ha jurat,
mentre un cor d'àngels li canta
un nou salm de paradís...

Amb la soga benetida
relligant la carga, els dos,
son "adéu" per despedida
tot donant a l'Amorós,
en son cor la Verge planta
flor d'amor emyoradís...

Amb la fe i l'amor que el guia
corre i diu-li: Qui sou vós?
I ella li respon: Maria,
que he vingut al teu soó,
a donar-te prova bastanta
per no ésser-ne oblidatís...

De ta fe per donar exemple
ves a Bellvís, i a totom
dies que aquí m' aixequi un temple
i em beneri baix el nom
de Les Sogues. Comprova't-te
nou miracle, si es cumpriu...

Amorós, genolí en terra,
replicava: "Qui em creurà?"
I al tocar la gaita esquerra
d'Amorós l'exalta mla,
rellut com sol brillant
contestant: "Mostra't així..."

Creu Bellvís la bona nova
i en processó surt areu
i una bella imatge troba:
La d'una Mare de Déu
que un bell Nen Jesús aguantà
com un llinx que s'obris...

Verge Santa de Les Sogues
que ens alegres els dolors,
i amorosa, sempre adrogues
per notalitzes pecadors,
al que viu sempre emyorant-te
de no veure's maladís...

V/Ora pro nobis...
R/ Ut digni...

Oremus: Concede nos famulos...

Segon XX. - Folklóre de "Les Sogues"
- Impr. Escuela Provincial - 1.970 -
Lleida

